

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

Készült a Nyíregyházi Törvényszék Büntető Kollégiuma kollégiumvezetői állására benyújtott pályázat elbírálása tárgyában, a 2025. február 17. napján 11:00 órára kitűzött, és 11:00 órai kezdettel - videókonferencia útján - tartott meghallgatásról.

Jelen vannak:

Dr. Senyei György

OBH elnöke

Dr. Molnár István Miklós

pályázó

Dr. Barna Adrienn

jegyzőkönyvvezető

Dr. Senyei György köszönti a megjelentet. Megállapítja, hogy a Bírósági Közlöny 2024. évi 11. számában, 475.E/2024. (XI.22.) OBHE határozattal a Nyíregyházi Törvényszék Büntető Kollégiuma kollégiumvezetői állására kiírt pályázatra dr. Molnár István Miklós pályaművet nyújtott be.

Tájékoztatja a pályázót, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 132. § (1) bekezdése előírja az OBH elnöke számára a pályázó meghallgatását. A meghallgatásról jegyzőkönyv készül, amelyet a Bszi. 77. § (4) bekezdésére figyelemmel a bíróságok központi honlapján közzé kell tenni.

Tájékoztatja továbbá a pályázót arról, hogy a pályázati rendszer átláthatóságának biztosítása érdekében – amennyiben ehhez a pályázó hozzájárul – a jegyzőkönyv mellett a pályázati anyagot is közzé kívánja tenni a központi honlapon azzal, hogy amennyiben a pályázó kéri, a pályázati anyag csak eredményes pályázat esetén kerül közzétételre.

Dr. Molnár István Miklós

A pályázatom nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Dr. Senyei György

Fenntartja a pályázatát?

Dr. Molnár István Miklós

Igen, minden tekintetben fenntartom.

Dr. Senyei György

Mit emelne ki a pályázatából?

Dr. Molnár István Miklós

Igazából, amit ki szeretnék emelni az az, hogy a Nyíregyházi Törvényszék büntető ügyszaka az utóbbi években - álláspontom szerint - kiválóan teljesített, de ez nem jelenti azt nyilvánvalóan, hogy hátra dőlhetünk, és nem lennének olyan esetleges problémák, amik megoldásra várnak, amelyekre a jövőre nézve nagyobb hangsúlyt kell, hogy fektessünk. Főként inkább a járásbíróóságok tekintetében látom ezt a problémát, mind az ügyfeldolgozási, mind pedig a megalapozottsági mutatók tekintetében.

Dr. Senyei György

Hol látja azokat a pontokat, ahol esetleg jobbítani, változtatni indokolt?

Dr. Molnár István Miklós

Az ügyfeldolgozás tekintetében - bár a pályaművemhez képest a 2024. december 31-i adatokat is beszereztem - nagy változás nem történt. A Kisvárdai Járásbíróóság kivételével egyetlen egy járásbíróóságnak sem sikerült a teljes 100%-os ügyfeldolgozás. Hivatkoztam rá, hogy volt, ahol a létszámhelyzetből fakadó problémák adódtak. Arról örömmel szereztem tudomást elnök úrtól, hogy a Nyírbátori Járásbíróóság, illetőleg a Nyíregyházi Járásbíróóság tekintetében 2025. február 25-ei pályázati határidővel már kiírásra kerültek az álláshelyek, illetőleg tudomásom szerint folyamatban van a Vásárosnaményi Járásbíróóság tekintetében is a pályázat kiírása, úgyhogy a létszámhelyzetből fakadó problémák ebben a tekintetben megoldódni látszanak. Határozott álláspontom, hogy létszámhelyzetet érintő problémákra csak abban az esetben hivatkozhatunk, ha mindent megteszünk annak érdekében, hogy teljeskörű vagy megalapozott munkát végeztünk.

Említettem is a pályázatomban, hogy a Nyíregyházi Járásbíróság vonatkozásában az 1-2 év közötti ügyek száma azért jelentős mértékben megemelkedett, és itt azt gondolom, hogy nem biztos, hogy ez csak és kizárólag létszámhiányból eredő problémákból ered. Ezt érzékelték az ottani igazgatási vezetők is, hiszen lefolytattak egy célvizsgálatot, amelynek az eredménye az volt, hogy a tárgyalási napok kihasználtsága nem volt megfelelő. Én ezt majdnem minden járásbíróság tekintetében indokoltnak tartanám elvégezni. Az ügyfeldolgozási mutatók vonatkozásában ez az elsődleges lépés, amennyiben stabilizálódik a létszámhelyzet, mindenképpen ezzel egyenesen arányosan növekedni kell a hatékonysági mutatóknak, ha nem, akkor nyilvánvalóan mélyebbre kell ásni, fel kell tárnai a probléma gyökerét. A megalapozottsági mutatók tekintetében más a helyzet. Ott álláspontom szerint a létszámhelyzetre nem lehet hivatkozni, vagy nem teljes mértékben lehet hivatkozni. Annak ellenére, hogy az ügyforgalom csökken, illetőleg az eljárásjogi törvény olyan lehetőséget ad egy elsőfokon ítélező bíró számára, amelyből egyenes arányosan következnie kellene a megalapozottsági mutatók javulásának, azt veszem észre, hogy stagnálnak, illetőleg egy picit romlanak. Elsőfokon a helybenhagyási arányunk némileg romlott. Bár a hatályon kívül helyezési mutatóink javultak, de még mindig soknak tartom a megváltoztatásoknak a számát. Egy kicsit azt érzem és talán a kollégákkal beszélgetve más bíróságokon is így van, hogy az ügyérkezés csökkenésébe, illetőleg az eljárásjogi törvény által adott lehetőségekbe – gondolok itt az előkészítő ülésre – a kollégák egy picit „belekényelmesedtek”. Azt gondolom, hogy ezen mindenképp szükséges és indokolt javítani. Azt ki kell emelnem, hogy egy bírónak úgy kell beülnie egy előkészítő ülésre, hogy ismernie kell az ügyet, fel kell megfelelően készülnie, mert ha megfelelően felkészül és nyilvánvalóan ott ítéletet is hoz, akkor megalapozott ítéletet tud abban a tekintetben hozni, hogy nem lesz magas a megváltoztatásoknak az aránya. Én azt érzem, hogy az elsőfokú bírók az előkészítő ülés jogintézményét egy kicsit nagyvonalúan kezelik, hogyha lehet ezt mondani. Ezen mindenképpen változtatni kell.

Dr. Senyei György

Ez olyan szakmai kérdés, amiben nyilván vitának nincs helye, hiszen ez egy szakmai álláspont. Én a megváltoztatással összefüggésben mindig csínján fogalmazok, mert a megváltoztatás voltaképpen nem feltétlenül, sőt nem jelent megalapozatlanságot, hanem egyszerűen egy sikeres jogorvoslatot jelent. Voltaképpen az eljárásnak az eminens része, hogy a jogorvoslat adott esetben eredményre vezet. A megváltoztatás önmagában nem dehonesztáló. Nyilván nem hasonlítható egy eljárási szabálysértés miatti hatályon kívül helyezéshez természetesen. A megváltoztatás azt jelenti, hogy sikeres volt a jogorvoslat, bármely fellebbező fél jogorvoslati kérelme nívósan került előterjesztésre.

Dr. Molnár István Miklós

Ezzel egyetértek annyiban, hogyha mondjuk egy büntetés kiszabása tekintetében kerül megváltoztatásra az ítélet, akár súlyosításra, vagy akár enyhítésre kerül sor. Én azt tartom

inkább - ha mondhatom ezt - bírói hibának, hogy ha bizonyos járulékos kérdések tekintetében kerül megváltoztatásra az ítélet, aminek egy megfelelő előkészítő ülésre történő felkészülés mellett nem biztos, hogy be kellett volna következnie. Én erre gondoltam, amikor azt az álláspontot képviseltem, hogy a megváltoztatások számát egy alaposabb felkészüléssel mindenképpen csökkenteni lehet.

Dr. Senyei György

Így teljes mértékben értem a felvetést. Az elődje munkájával összefüggésben mi az, amin esetleg változtatna a vezetői működés során?

Dr. Molnár István Miklós

Amire nagyon nagy hangsúlyt kívánok fektetni - és mindenképpen kapcsolódik a megalapozottsághoz -, az a tanácselnöki feljegyzéseknek a megismerése vagy megismertetése. Egy példát kiemelve: az egyik járásbíró kapott egy tanácselnöki feljegyzést az egyik tanácstól és fél év múlva ugyanazon tárgykörben kapott egy másik tanácstól egy hasonló tartalmú tanácselnöki feljegyzést, amiből levonható az a következtetés, hogy el sem olvasta, meg sem ismerte annak a tanácselnöki feljegyzésnek a tartalmát. Tehát egyrészt a tanácselnöki feljegyzéseknek a megismertetésére nagyobb hangsúlyt fektetnék - akár a személyes ismertetésre is -, másrészt pedig ösztönözném a tanácselnököket a tanácselnöki feljegyzések számának növelésére, és nemcsak a negatív, építő jellegű kritika megfogalmazására, hanem a pozitív határozatoknak a kiemelésére is, mert szerintem az is nagyon fontos egy bíró munkája szempontjából.

Dr. Senyei György

Ezzel teljes mértékben egyetértek. Amikor túl sok tanácselnöki feljegyzés készült és formálissá vált, az nem vitte előre az ítélezési színvonalat. Azonban a valóban kiemelkedően jó vagy hibát - adott esetben típushibát - feltáró tanácselnöki feljegyzésnek egyaránt szerepe van, akár pozitív, akár negatív. Azért fontos, hogy készüljenek megfelelő számban tanácselnöki feljegyzések, mert ezek utólag a bírói értékelésnél is kiemelt jelentőséggel bírnak vagy bírhatnak.

Dr. Molnár István Miklós

Ezzel teljes mértékben egyetértek. Erre mindenképpen nagy hangsúlyt kívánok fektetni. Ugyanígy a másodfokú határozatok tartalmának a megismerésére is, mert az a gyakorlati tapasztalatom - most nem általánosítok -, hogy javarészt csak az érdeklő az elsőfokon tárgyaló bírót, hogy helybenhagyás vagy megváltoztatás született-e. Elolvassa a másodfokú határozat rendelkező részét, de hogy alapjában véve milyen problémák vagy milyen megoldásra váró problémák vannak felvetve benne, az már nem nagyon érdeklő.

Jelentőséget tulajdonítok annak, hogy a teljes határozatot ismerje meg, hogy esetleg ugyanazt a hibát még egyszer ne kövesse el. Visszatérve a tanácselnöki feljegyzésekre, ott nyilvánvalóan kiemelhetőek azok a megoldásra váró problémák, amelyeket esetleg a másodfok egy másodfokú határozatban nem biztos, hogy említeni fog.

Dr. Senyei György

Van-e olyan egyéb gondolata, amit nem érintettem kérdéssel, de fontosnak tart megosztani a pályázatával kapcsolatban?

Dr. Molnár István Miklós

Nincs, köszönöm szépen.

Dr. Senyei György

Milyen vezetői mottót határozna meg?

Dr. Molnár István Miklós

Ahogy a pályázatom elején is leírtam: a tisztelet, bizalom és a következetesség mentén kívánok itélkezni vagy a feladatomat ellátni. Azt gondolom, hogy a kollégáktól kaptam egy felhatalmazást, ami nagyon megtisztelő és nagyon örültem neki, de ez egy nagy felelősséggel is jár. A munkám során úgy kívánok tevékenykedni, hogy ezen elvárásoknak és bizalomnak mindenképpen meg tudjak felelni.

Dr. Senyei György

Köszönöm szépen.

Dr. Senyei György a meghallgatást befejezettnek nyilvánítja.

Jegyzőkönyv lezárva 11 óra 12 perckor.

Dr. Senyei György
OBH elnöke

Kmf.

Dr. Molnár István Miklós
pályázó

Dr. Barna Adrienn
jegyzőkönyvvezető